

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és lapfőigazgató: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyiltér sora 10 kr.

A hirdetés és nyiltér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az emberiség beteg.

(—n) Sokszor, nagyon sokszor hangzott el már ajkunkról e szó: az emberiség beteg. És a fájdalom lesújt minket, hogy nem irhatunk a kigyógyulásról vagy még csak a kigyógyulás-hoz vezető helyes útról sem, mert hiába, nem találja meg az emberiség azt az utat, a mely az eltévelyedés ingoványából kivezet. Körülöt-tünk látjuk az élet lázas lüktetését, harczt a létért, a szegények jajkiáltását s nem tudjuk, valjon mely uton lehetne eloszlatni a keserv, a feljajdulás kifakadását s csendes, boldog otthont, mely után lehetne teremteni az egész emberiségnek, a mely mindig, mint az ó-kor barbár világában fegyverben harcra készen áll. Ha az elképzelt pulzusra tennők kezünk, melyet az emberiség fogalmában megtalálunk, azt vennők észre, hogy ennek lüktetése nem a rendes, hogy az egész emberiség súlyos kórágyon fekszik.

Sujtó ez ítélet, nagyon sujtó és összeborszadunk az igaz szó ütése alatt, mert nem a feltűnési vágy s nem pesszimiztikus felfogásunk mondatja velünk ezt, hanem a tényeknek szomorú csoportosulása, melyből magunk részére levontuk a konzekvenciát. Nagy sikereket emlegetnek ezzel szemben, melyet elértünk a felvilágosodottság terén, de a tudomány vívmánya, a csodás telephon és táviró, melyeket még a boldog ősök nem ismertek, csak arra valók, hogy széthordják a szélrózsa minden irányába: az emberiség beteg.

A tulfeszített igények s az a rettenetes élni vágyás, a mely egyszerre ösztön gyanánt az emberekben felébredt, megméltelyezte a lelkeket, mert elvitte őket a tisztesség, a becsüle-

tesség s a közerkölcsiség fogalmától. Nem Plató-féle erkölcsöket prédikálunk, a vér lázas lüktetésének úgy sem szabhatjuk meg, hogy tombolásának milyen legyen az útja, hanem fel a komolyan gondolkozó értelemmel s a nemesebb érzéssel, a mely olyan kötelességeket szab az emberiségre, melyeket mi ma nem ismerünk. — Azok a téves tanok, melyeknek apostolai s martirjai mindig lesznek, burjánként nem fognak tenyészni a megtisztult talajban s a nemes érzés önmaga fojtja el. Az élettől nem csak boldogságot kell várni, mely alatt ujjongunk s a csapás alatt, mit a balsors hoz felénk, remegünk és ö-szetörünk — az egészséges emberiség a lét viharával bátran szembeáll s a forumot komoly gondolkodás mellett nem demagógok lepik el, kik sötétben játszanak a szerencsével, hanem Caesarok s hasonló férfiak.

De beteg az emberiség; — hiu ábrándok ezek, melyeknek alapját ugyan megvethetjük, de gyümölcsét nem fogjuk érezni. Egy jobb kor virradatában nem gyönyörködhetünk, mert a degenerált emberiség ujjászületése századok műve, a mikor az emberiség olyan erős lesz testben, nemes érzéssel, mint milyen nagy a tudomány s a felvilágosultság — mikor e kettő paralizálja egymást, e kor lesz az emberiség: arany korszaka.

A polgári becsület jól kitaposott ösvényén is megbotlik lábunk, mert nincs meg az életerő. Acélozott férfiakat, enervált utczahősök váltják fel s a szónok, a tudós helyébe a filozoph lép, a ki elbőlcselekszik az élet varázserejéről.

Mi hiányzik hát — mi rontotta meg az összhangot?

Hiányzik: lelki, vallásos erkölcsi életünk!

A lélek nem kapja meg azt, a mi benne felfejti az élet komoly hivatását s tévelygünk a társadalom sűrű utvesztőin a nélkül, hogy megtalálnók az igazi gyógyszert a sajgó sebre. Egymásután ütök fel fejök azok az elvetemült tanok, melyek e romlott világot bombával akarják légbe röpiteni s tör útján keresik a fejlődést, a beteg ágyról való megszabadulást — pedig csak a lelki vallás, erkölcsi élet fog megszabadítani e rettenetes helyzetből, s ha majd az emberiség megtanul igazán élni s nem fél a leplezetlen igazságtól, megtalálja így az ösvényt a biztos szabadulás felé, — ekkor kigyul majd a fáklya, a melynek fénye mellett megtaláljuk az elveszett utat az Istenhez.

Belföld.

A quota-ügy. Hir szerint a magyar quotabizottságban az osztrák quotaajavaslát áttanulmányozása után az előadó azt fogja indítványozni, hogy az osztrákok javaslatát egyszerűen utasítsák vissza. Ha ehhez a magyar bizottság hozzájárul, a két hetes-albizottság konstatálni fogja a megegyezés lehetetlenségét. Ezután a kormányokon lesz a sor, hogy a jelentéseket a parlamentek elé terjesszék. Ha a parlamentek között se jöhetne létre a megegyezés, vagy pedig a két parlament nem tárgyalhatná a quotaajavaslátokat, a király fog döntni a quota-kérdésben és pedig a statusquo alapján egy évre. Ezután újból előlöl kezdik a quotatanácskozásokat.

Minisztertanács. A csütörtökről elmaradt miniszteri tanácskozást 14-én tartották meg a miniszterelnökség palotájában. A kormány összes tagjai résztvettek a tanácskozáson, mely legfőképen az országgyűlés munkarendjével foglalkozott, illetőleg arra nézve határozott, hogy a kiegyezési javaslatokat miképpen tárgyalassák. A kormány, hir szerint, azt

A halhatatlanságról.

Irta: Hock János.

Az ember csak egy porszem a földön. Pedig még ez a földgolyó is, a melyen lakozunk, csak egy paránya a világegyetemnek. Egy-két szomszédos bolygóra nézve léteünk csupán, de már a naprendszer utolsó bolygói tudomást sem vesznek rólunk, mert ha csillagászati műszereik a mieinknél nem tökéletesebbek, akkor reájuk rézve ez a mi kis világunk már csak egy láthatatlan és érzékelés is észrevehetetlen csillagocska.

Hiszen még a mi naprendszerünk is micsoda jelentéktelen pont a világegyetemben! Egy homokszem, a mit a tengerbe vetsz. Hiszen bármelyik álló csillag felé közeledünk, a mely a mi rendszerünkön kívül fekszik, a legközelebbi csillagot tőlünk olyan tér választja el, a melybe 3700 ilyen bolygó világot lehetne elhelyezni, mint a milyen a mi egész naprendszerünk.

De ne beszéljünk e rettenetes arányokról, mert ez már az agyat megzavarja. A büszke embert le-töri a porba s a gondolkodó elme megdöbbenve veti föl a kérdést: Hát akkor mi vagyok én? Ha ez a föld, a melynek én számokban kifejezhető töredéke sem vagyok, csak egy parány, a mely már a negyedik bolygóra nézve nem létezik, hát akkor mi vagyok én, akiben az életnek csak egy csirája mozog?

De alighogy az ember semmiségének tudatára ébred, egy gondolat ver agyába gyökeret, a melybe

azután reményeinek összes szálaival kapaszkodik. E gondolatra a megalázott ember hirtelen kiegyenesedik s büszkén emeli föl ujra a fejét.

Igaz, hogy az életnek csak egy parányi csirája vagyok, de érző és gondolkozó csirája. Én egy porszemem sem vagyok a mindenségnek, de az a mindenség sem önmagát, sem teremtő urát nem ismeri. De én a parányi ember ismerem magamat, ismerem az én teremtő uramat, Istenemet is. Azok a mozgó égi testek, azok a hatalmas nagyvilágok csak a tehetetlen anyag öntudatlanságával engedelmeskednek egy világokat föntartó és igazgató értelem törvényeinek. De én a porszem ember, ura vagyok a saját akaratomnak. E csillagokat a nehézkedés és a mozgás állandó törvénye tartja fenn az űrben, de engem két isteni szárny emel a silány anyag fölé: Az egyik cselekedetemnek erkölcsi szabadsága, a másik halhatatlanságomnak reménysége!

Ez a reménység az én magasabb rendeltetésemnek kulcsa, s ez a reménység fejti meg nekem az élet talányának nagy titkát, amelyet egykor már Rabelais is „grand peut-etre“-nek nevezett el.

Testvéreim! Nincs ember a földön, a kiből ez a gondolat ilyen vagy amolyan alakjában már föl ne merült volna. Nincs ember, a ki tépelődő elméjében már valaha föl ne vetette volna e kérdést: Vajjon csakugyan örökké élek-e? és milyen lesz ez a titokzatos új világ?

Igy vezet a gondolkodó embert lelkének kutató ösztöne a halál titkának csarnokaiba, a hol porladó csontokon tapogatódzunk és csak a hit vi-

lágosságával tájékozhatjuk magunkat. A kiből pedig ez a világosság elhomályosul, könnyen úgy járhat, mint Viktor Hugó, a ki lángelméjének finom ösztönével megérezte ugyan azt a fényt, a mely a sirokból elővilágít, de tisztán látni még sem tudott mellette.

Oh! mert ide több kell a lángelménél! Hit és isteni bizonyosság!

E genie érzéke is megsejtette az igazságot, de a helyes utra reátalálni még sem tudott. Pedig bántotta a kétség, izgatta a titok s keresztül akart pillantani a mély sirok homályán. A meghasonlott lélek vergődésével kiált föl:

— Minő fény az, a mit lelkem a végtelenség mélyén sejt és észrevesz?! Vajjon az a reszkető lélek, mikor a hideg testből kitépi magát, csakugyan megjelenik-e ítélő bírása előtt?! hallja-e, ha hívják, ismer-e, szeret-e az árnyak világában?

E tépelődésre a hit pozitív felelhet:

— Ember! van valami ott fenn, a mit hiába keresel itt lenn. Ne rettegj tehát. Légy nyugodt. A sirok megnyílnak egykor, mert van egy rész benned, a mely nem láthat rothadást!

E hit idővel bennünk még csak jobban erősödik. Mikor pedig a szenvedélyek az emberben már már elcsitulnak és egy fájdalmas, csalódással teljes életpálya végén a szívből is kilobbannak az ábrándok: oh akkor a lélek elkezd a hit szemével nézni és csodálatos dolgok szemhatára nyílik meg előtte.

Különös az, hogy minél inkább letöredezik az emberről ez a silány, szerves anyag, annál átlátszóbb

fogja javasolni, hogy a képviselőház *első sorban az indemniti-törvényjavaslatot tárgyalja* s közvetlenül azután tárgyalja a kiegyezési törvényjavaslatokat.

Külföld.

A német császár keleti útja. II. Vilmos német császár, nejevel *Augusta* császárnéval együtt elindult zarándokutjára, a Szentföldre, a hol a Megváltó járt és a hol a kereszténységnek minden uralkodója alázattal hajtja meg fejét. A Megváltónak szentelt templomba lép be mint az *első protestáns császár*, a kit valaha a szent város látott. Előtte csak egyetlen német császár járt Palesztina ősrégi fővárosában, II. *Frigyes* a hohenstaufi, a ki a jeruzsálemi királyi koronát tette fejére. Vilmos császár most e szent helyen és a beszentelendő új protestáns templomban az egész német kereszténységet képviseli, a mely büszke arra, hogy német lobogó fog lengeni a keresztény vallás születésének helyén. Az egész német nemzetnek figyelme és érdeklődése kíséri a német császári párt, de figyelemmel kíséri az egész világ is, a mint nagy és fárasztó utjukban a *Jordán* partjai és a galilei hegyek felé közelednek.

Irodalom.

Zola regény-trilogiája.

Nagy feltűnést keltett a könyvpiaczen most megjelent Zola regény trilogiájának utolsó kötete — Páris. A nagymesternek, a naturalisztikus irány megteremtőjének egyik legnagyobb és a világirodalomban legelterjedtebb regénye — a három város: *Lourdes, Róma és Páris*.

Csodálattal, ámulattal forgatjuk a vaskos köteteket, melyben az igazság lánglelkű apostola nyitja fel ajkát, figyelmeztetni ezt a korhadttársadalmat, hogy épülete az eltévedt tanok egész sulya alatt rettenetesen roskadozik és ma-holnap összedől. Az a regényíró, a ki sokszor drasztikusságig ment, itt visszalép s elő áll egy mindent tudó apostol, kinek jóslatát megremegve olvassuk. Mennyi igazság ebben a nagy munkában! és mennyi tudás! Az érzések s a szenvedélyeknek milyen hű rajza, mely az emberben azt keresi, a mi emberi s nem azt, a mi állathozzával ködöt von a teremtés ura körül.

Rajza *Lourdessel* kezdődik s felemeli szavát azzal a ténykedéssel szemben, melylyel az ó-katolicizmus gunyt űz a felvilágosodottság zászlójával. Az érveknek egész halmazát ontja állításainak védelmére, melyben erős színekkel rajzolja emberi vak tévelygésünket. S azt a harcot, melyet Lourdes-ban megkezd, folytatja *Rómában*, elnézve a Quirinal és

Vatikán néma harcát, belepillantva az elszigetelt körök életébe, a hol csak romlást és enyészetet talál. A nagy szónok mellett megszólal a poétikus költő is s párhuzamba von ezzel egy bűbajos mesét, melynek tragikus kifejlése a klikkek ármánykodásában leli meg kiinduló pontját.

De itt nem áll meg, azt a csatát, melyet Lourdes és Rómában kezdett, csak *Párisban* végzi be azzal a csodálni való költőiességgel, mely a megoldást az élet igazságából meríti s mely Zolát az egész világirodalom nagy mesterévé avatta.

Nincs elég terünk ismertetni e nagy munkát, ezt a csodálatos regényt, melyben az életnek lázas löktetését érezzük, mert kötetekre szóló tanulmányt lehetne hozzá írni.

Bátran vehetik kezökbe ifjú leányok is, mert nincs benne semmi olyan, a melyen a sokat tapasztalt és látott álszendesség megbotránkozhatna. Nincs benne frivolság s a ki valami érzékiségnek rajzolását keresi benne, mint Zola számtalan könyvében találhatjuk azt, az csalódottan fogja letenni, mert ebben csupán az eszményi poézis szólal meg.

Kiváló dicséret illeti *Gerőné Cserhalmi Irént*, ki e szép munkát nyelvünkre átültette és elismerés az Athenaeum részv. társulatot, a mely gazdag kiállításban s izléses formában bocsátotta a könyvet napvilágra.

A három mű között, mely együtt ca 170 ivre terjed, szoros összefüggés van úgy, hogy az említett sorrend megtartása nélkül a mű érthetlenné lesz. *Lurdes* (1 kötet) 3 frt, *Róma* (3 kötet) 5 frt, *Páris* (2 kötet) 3 frt 50 kr.

A mű kapható valamennyi könyvkereskedésben, megrendelhető lapunk kiadói hivatala útján is.

A kutya.

Azt a kutyát gondolom, a mely nem ugat, hanem harap. Mivel pedig egyetlen kutyáról sem tudni, hogy mikor hagyja abba az ugatást, s mikor kezd bele a harapásba, tulajdonképpen valamennyi kutyáról szólnok.

Az, akit — mint jómagamat — valaha az a szerencse ért, hogy gyanus kutya megmarta a lábát, meg fogja érteni, hogy mért nem szeretem a kutyát másképp, csak úgy, ha vagy lánczon van, vagy szájkosár van rajta. S talán megértik azokat a hatóságokat is, a melyek a külföldön, de sok helyütt a belföldön is nem tűrik el, hogy néhány kutya-tanáriknak odaáldoztassék emberek nyugalma, egészsége, még az élete is.

Azt, hogy kutyával kutya a tréfa, régi közmondás mondja, de még kutyább dolog az a komoly baj, a melyet ez a máskülönbön jóra való házi állat okozhat, ha egyszer megfélemedezik róla, hogy az emberi társadalomnak tagja. Ez ellen a baj ellen — úgy mondják — segít a Pasteur-intézet, de mért az embert ojtó intézetbe zární, mikor elégséges, a kutyát öl-jába csukni?

Persze lelketlen állatkinzónak mondanak, a miért azt kívánom, hogy inkább az ember járjon szabadon, mint a kutya. Mindig röstellem, ha valakit magamra haragítok, de mégis

Az életben az ember csak vakon tapogatózik, s korlátolt elméjével exakt igazságokat keres. Mindent szeretne tudni és semmit sem tud! Hiszen még a legnagyobb lángelme is csak a tudás küszöbén tapogat.

De mikor megtört fényű szemekinket utójára vetjük az égbe, fölpattanik a titoknak mind a hét pecsétje s az a gyámoltalan lélek is látni kezd.

Nem láttatok-e már a haldoklás pillanatában, hogy az az ijedt arc egy szempillantás alatt hogyan változik át hirtelen mosolyra?! Hogy az a jegesedő szem, a melynek mélységében egy bizonytalan félelem remeg, mint a halálra sebzett madárnak reszketése, hogyan nyugszik meg hirtelen?!

E pillanatban tekintett talán végig egy befutott élet silány szinterén, a hol a kölcsönös hazugságoknak rongyaival takargatjuk lelkünknek meztelenségét s e piszkos homályon talán e pillanatban tölt keresztül az a sírokból elősugárzó világosság, a mely már egy új élet ösvényére veti sugarait.

Oh! ilyenkor a legerősebb ember is megrendül az egekből előtörő igazság fényétől és villámcsapásától! Ez a fény sujtotta a porba egykor az igazságot üldöző Sault is. Ez a világosság adta a haldokló Voltaire ajakára is e kétségbeesett önvallomást:

— A tettetésnek vége! Az álarc lehull! Az erős szellem nincs többé, csupán a hívő keresztény maradt hátra!

Ily vallomás után nem csoda, hogy e szerencsétlen „libre penseur“-ben életrajzírói két embert különböztetnek meg. Sajnos, én csak egyet látok! Azt, a ki az én istenemnek ellensége volt.

Oh keresztények, csak az élő, csak az erős hit altathatja szeliden a halálba a testet, a halhatatlanságba a lelket.

csak inkább állok a kutya gazdája elé, mint maga a kutya elé. Tessék csak haragudni, hanem a kutájuk ne harapjon. Mert csak a kutyaugatás nem hallatszik az égbe, de a kutya-harapás szabadsága igenis égbekiáltó dolog.

Sehol a művelt világon a kutyáknak nincs akkora polgári szabadságuk, mint nálunk, de sehol sem él vissza ezzel a szabadságával a négylábú polgártárs olyan nagyon, mint hazánkban. Abban a statisztikában, a melylyel a földmivelési miniszterium minden héten az állatbetegségekről beszámol, ijesztő nagy szám hirdeti a veszettségek eseteit.

Annak a sok rendeletnek ugyanis, a melyet előljárások és szolgabírák vagy a hogy az új törvény elakarja őket nevezni, körfők, a veszettség dolgában ki szoktak bocsátani, doboltatni, ragasztatni: nem igen szokott foganatjuk lenni.

Azok a rendeletek csak addig jók, a míg a kutyák baja csak kutyabaj.

De mikor a baj komoly baj, már nem dobos és hirdetésragasztó a gyógyítójuk, hanem büntető sanctió. Nem dobos, hanem kutyapeczér, nem hirdetés, hanem büntetés kell annak a bajnak. Aki pedig a humanizmus nevében tiltakozik e szigorúság ellen tudja meg, hogy a humanizmus, amint ezt a neve is bizonyítja, az embert szolgálja, nem pedig a kutyát.

Hát még a falvakban.

Még hogy a Bedrit megkössék! ? Azért, mert a felvégen megveszett a Sajó kutya! A dobszó elhangzik s a kutya se hederít rája, nem hogy a gazdája. Dobszóval legyen se lehet fogni, nem hogy veszett kutyát. A földmivelésügyi miniszterium hivatalos lapjában pedig megnő a veszettségek statisztikája. A bejelentett eseteké. Ez is nagy, ijesztően nagy.

A szájkosár-kényszer találmánynak német találmány, de azért magyar viszonyokra is illik. Az a német, aki nem szereti, ha kutya megharapja, okos ember, s a példája okulásra méltó. Mig ellenben az a magyar, aki a kutyáját többre becsüli a más ember életénél, elfogult ember, a kit megfontolásra kell fogni. Nem is elfogultság az az elfogultság, hanem vétkes könnyelműség. Ugyanaz, a melylyel országszerte az emberi életet nézik. Hát bizony szomorú dolog az, hogy az emberéletnek nincs nálunk értéke, de még szomorubb, hogy a kutyának ugyanakkor és ugyanott igenis van becsülete.

A multkor egy pár veszett kutyát leütöttek, amire az előljáróság kihirdette, hogy minden kutyát negyven napig otthon tartanak.

Sok gazda kutyába sem veszi a parancsolatot, tudja Isten mibe veszi a kutya.

Pedig hát igazán nincsen szükség reájuk. S tudom, hogy ezért kutyájukba szerelmes zenikék és nagy állatvédők ezért haragudni fognak, hanem azért bátran elmondom a véleményemet, hogy a kutya eljátszotta már kis játékát.

Emberekre, az emberi nyugalom biztosítására van szükségünk, nem kutyákra. Ha a kutya csak fölösleges volna, rábízám a sorsát a fölöslegesség nagy ellenségére, a természet-re, de veszedelmes is, fölhívom tehát reá az emberek sorsát gondozó hatóság figyelmét.

Ezer okos kutya nem teheti jóvá egyetlen veszett dög bűnét. S ha statáriumot hirdethetnek emberek ellen, a miért kárt tettek más emberekben, a kutya kultuszt nem sértheti a kutya-statárium.

Ha pedig sérti, az sem baj.

A kutya élni fog a legendában és dalban, de ott nem harap. Egyéb helyütt nincs szükségünk az életére.

A szájkosár-kényszer, a póráz-muszájság, az adónak emberekről kutyákra való áthárítása segíthetne valahogy a kutya-bajon. Mint a hogy segítették Poroszországban, a hol veszett kutya egy sines. Annnyira nincs, hogy Pasteur-intézet sines, már pedig a német mindenféle és mindenféle intézetet alakít. Passzióknál, pervers érzélgősségeknél többre becsülik ott az emberéletet. Amit mifelénk ugyan nem tesznek meg, de német mintákat igenis szeretnek utánózni.

Nos, most az egyszer okosan lehet utánózni.

Ujdonságok.

Hymen. E hó 22-én esküszik örökhűséget *Molnár* Károly nagyenyedi ev. ref. főgimnáziumi tanár, a helybeli ref. kollegiumnak volt h. tanára, s városunk társaságának egyik előnyösen ismert tagja, *Dr. Kovács* Albert és neje kedves leányának, *Ilonkának*, Tisza-Csegén.

A harmincz nap. Hétfőn, 10 én mult harmincz napja, hogy a magyar királynét meggyilkolták, s e napon ért véget a hivatalos gyász, amelyet Ő érte viselt külsőleg is Magyarország, s így a gyászjelvényeket is immár országszerte e napon bevonták. És borzalom fut rajtunk keresztül, ha felidézzük azokat az órákat, melyben a táviró hirül hozta, hogy a legmagyarabb királyné immár nincs többé, nyomorult gyilkos töre véget vetett életének. És milyen keserves dolog elgondolnunk, hogy még csak harmincz nap telt el azóta, s a kegyetlen, unalmas prózai élet már is visszatért rendes medrébe, újra minden a régi lett... Harmincz nap perdült le azóta az idők végtelen homok-óráján, s immár e nappal a hivatalos gyásznak vége lett; de csak is a hivatalosnak, mivel szívünk gyásza örök és változatlan, s e gyászt fogjuk időtlen-időkgig érezni, a míg csak magyar lesz...

Kinevezések. A földmivelésügyi miniszter *Juron* Bernát és *Simonek* Gotthárd okleveles erdészeket a székelyudvarhelyi m. kir. erdőhivatalhoz erdőgyakornokokká kinevezte.

Közigazgatási biz. gyűlés. A vármegyénk közig. bizottsága rendes havi gyűlését f. hó 12-én tartotta.

lesz az a fátyol is, a mely az élet és halál nagy titkát takarja. Mikor pedig az ember már belép a halál árnyékába, akkor látni kezdi a nagy dolgokat.

Az a jóságos Isten nem hiába Atyánk, mert szeretetének legnagyobb gyöngédségével mindig akkor hajol hozzánk, mikor a legnagyobb veszedelem fenyegeti gyermekét. Talán ez az oka, hogy a mikor gyarló szemünk világa homályosulni kezd, felnyitja szemét a lélek. Nem is kell hinnie többé! Most már lát. Ugyyszólván az Istenbe kapaszkodik.

Hiszen a mily mérvben az élet fáklyája kialudni készül, annál ragyogóbb fénynyel gyulad föl a hit világossága. A haldoklás verejtékétől nedves vánkunkra pedig odahajtja mellénk fejét a remény és a remegő léleknek megmutatja az eget. Az eget, a melyet ilyenkor mi is megnyitni látunk, mint egykor a véreben összeroskadó szent István a kövezés alatt!

Valamint a csillagász csak akkor láthatja tisztán a napot, mikor egy átmenő bolygó reá veti árnyékát, úgy a mi szemekink is csak a közelgő halál árnyékában kezdenek tisztán látni. Oh ilyenkor fölpattanik a titoknak az a hétpecsétű könyve, a melyről szent János, a patmoszi sas így ír:

— És láttam a királyi széken ülőnek jobb kezében egy könyvet kívülről és belülről teleírva és hét pecséttel lepecsételve. És láttam egy erős angyalt, a ki nagy szóval hirdeté, hogy kicsoda méltó megnyitni e könyvet és feltörni a pecsétet. És én igen sirattam, hogy senkisémet találatott méltónak sem a könyvet megnyitni, sem abba beletekinteni. (Aporkalip.)

Kicsoda az az erős angyal, aki e titkok könyvét megnyitni méltó?! Ki lehetne más, mint a halál?!?

meg *Jakab* Gyula alispán elnöklése mellett. Jelen voltak a tagok közül: *Sándor* Mózes, gróf *Lázár* Ádám, *Diószeghy* Samu, *Molnár* Lajos, *Ádám* Albert, *Bedő* Ferencz, *Gyarmathy* Ferencz, *Ferenczy* Károly, *Ferenczy* Gyula, *Diemár* Károly, dr. *Válentsik* Ferencz, dr. *Szabady* Ferencz, dr. *Keith* Ferencz, *Perián* János,

Alispán havi jelentését gróf *Lázár* főjegyző olvassa fel, amely szerint szeptember hóban a közig. menetét semmi rendkívüli esemény sem zavarta. A pénztár két ízben lett megvizsgálva, azonban semmi rendetlenség nem találtatott.

Ferenczy Gyula árvaszéki ülnök az elnök jelentését olvassa. 1898. jun. végével gyámság alatt maradt 9050, szeptember hó végéig odakerült 429, összesen 9479 egyén. Gyámság alól felszabadult 191 egyén. Szept. hóban gondnokság alá került 42, a megelőző hóról maradt összesen 367 egyén, amiből felszabadult 8. — Iktatóra érkezett 5010 drb., amiből csak 98 drb. nem nyert elintézt.

Székel-Udvarhely város árvaszékénél iktatóra érkezett 50 drb., amiből 4 nem lett elintézve. Aug. végével gyámság alatt maradt 168 egyén, szept. hóban felszabadult 2. Az aug. hóról átjött 3 gondnokság alatt levő egyén továbbra is gondnokság alatt maradt.

Dr. *Szabady* Ferencz tisztifőorvos jelentéséből kitűnik, hogy az egészségi állapot elég kedvező volt. A magánorvosi gyakorlatban szorványosan felmerült a tüdőlob s a légzőszervek hurutos bántalmái, többnyire enyhe lefolyással és kedvező kimenetellel.

Sándor Mózes kir. tanfelügyelő jelenti, hogy szept. hóban nem merült fel oly népiszkolai mozzanat, mely fontosságánál kiemelendő lenne. A megkésett gazdasági munkák ugyan sok helyt akadályozták a beiratkozásokat, azonban a szorgalmi időszak már mindenütt beállott.

Diemár Károly kir. ügyész jelentése szerint a központi törvényszéki fogházban 8 vizsgálati és 38 elítélt; a keresztlíri kir. járásbíróház fogházában 1 vizsgálati, 12 elítélt; a h.-oklándiban 7 elítélt; összesen 9 vizsgálati és 57 elítélt fogoly volt letartóztatva. A fogházakban a szabályszerű rend, tisztaság fenntartott.

Molnár Lajos, kir. pü. igazgató jelenti, hogy szeptember hóban egyenes adóban befolyt 17562 frt 29½ kr; hadmentességi díjban 342 frt; bélyeg- és jogilletékben 4858 frt 17 kr; fogyasztási és italadóban 24981 frt 51½ kr; dohánnyjövédékben 18143 frt. Ideiglenes házádomentesség e hó folyamán 28 esetben engedélyeztetett.

Diószeghy Samu kir. főmérnök jelentéséből kitetszik, hogy ugy az állami, valamint a törvényhatósági közútak, a rajtok levő műtárgyak és úttesttartozékok jók voltak; közlekedési akadály nem fordult elő. A folyó évre előirányzott fedanyag mennyisége kiszállított.

A tárgysorozat 134 pontból állott, legnagyobb részét *Molnár* pü. igazgatónak 87 község ellen a felelősség kimondása képezte, ami el is rendeltetett.

A gyűlés már 11 órakor véget ért.

Nők az egyetemen. A kolozsvári Ferencz József tud. egyetemre ez iskolai évre három nő hallgató iratkozott be, mindhárman a bölcészeti karba. *Weisz* Margit II. éves a matematikát és phisikát, *Bidea* Mari a latin-francziát és *Novák* Rózika a történelemlőrdrajzot hallgatja. — Az egyetemi hallgatók száma az előző évihez képest jóval szaporodott; a beiratkozottak száma meghaladja az ezeret.

Gyászjegyzőkönyv. Mindnyájunknak élénk emlékezetében áll Udvarhelyvármegye törvényhatóságának Ő felsége *Erzsébet* királyné halála alkalmából tartott rendkívüli közgyűlése, a mely alkalommal az elnöki megnyitót gróf *Haller* főispán mondotta, míg az alkalmi beszédet gróf *Lázár* főjegyző tartotta. Ugyancsak e gyűlésben olvasta fel *Jakab* alispán az Ő felségéhez felküldendő részvétfeliratot. Ugy az alkalmi beszéd, mint e felirat Dr. *Solymossy* Lajos indítványára jegyzőkönyvre vétetett, s kinyomatva az iskoláknak megküldetni határoztatott. A kinyomatott teljes jegyzőkönyvet a napokban küldötték meg minden egyes iskolának.

Az igazoló választmány. Lapunk múlt számában a megyei őszi közgyűlésről írva, felsoroltuk az egyes bizottságokba beválasztott tagokat, azonban az igazoló választmányul nem soroltuk fel a kinevezetteket, akikkel az ig. választmány a következőleg alkult: elnök gróf *Lázár* Ádám; tagjai: *Sándor* Mózes, Dr. *Gyarmathy* Dezső, Dr. *Solymossy* Lajos, *Bedő* Ferencz, *Bod* Károly, *Soó* Gáspár, *Pálffy* Károly és *Menyhárt* András.

Halálozás. E hó 12-én hunyt el *Pál* János v. megyei, majd városi állatorvos, 54 éves korában. Temetése pénteken délután történt meg a róm. kath. vallás szertartása szerint. Halálát neje, *Márton* Mária és a rokonság gyászolja.

Táncmulatság. *Major* József tánczmester táncz-tanítási idényének befejezése, tanítványai haladásának bemutatásul f. hó 17-én, hétfőn, a Schnapek-szálló termében zártkörű tánczestélyt rendez. Belépti díj személyenként 1 frt, deák- és gyermekjegy 50 kr. A mulatság kezdete 7 órakor. A szétküldött meghívókkal egyszerre közölte az estély műsorát is, mely gazdag változatosságánál fogva, méltán megérdemli az egészen felnőttek érdeklődését is.

A király Budapesten. Ő felsége a király e hó 11-én este külön vonattal Budapestre utazott, ahonnan *Gödöllőre* ment. A király Budapesten és Gödöllőn több hetet tölt s december hóap előtt alig utazik vissza Bécsbe. A telet azonban már Schönbrunnban tölti, a hova most vezetik be a villamos világítást és a gázfűtést.

A marosvásárhelyi Kossuth-szobor. A Maros-Vásárhelyen felállítandó *Kossuth-szobor* alapozási munkálatait — mint lapunknak írják — már megkezdtek. A szobrot *Köllő* Miklós szobrász készíti, a ki nagyjában már kész is van a szobor mintájával, a melyet jövő tavasszal fognak felállítani s ugyanekkor egy nagyobb szabásu ünnepség keretében leleplezni.

Vargapatak csapdája. Mert ilyen is van. Talán fölösleges is megemlítenünk, hogy *Szabó* Ferencz mérszörös korcsmája előtt van ez új találmány felállítás, s talán az egész dolgot szón kívül hagyjuk ha történetesen annak mélységével nem próbálkozik meg most közelebből egy tanuló s egy uri asszony. A találmány egyébként jó lenne, csak esősidőben van meg neki az a rossz tulajdonsága, hogy a Szent-Imre-utczából óriási erővel lefelé igyekező vizet, hogy annál könnyebben magába fogadja — rostélyát feltámasztják, s bizony nem lehet azon csodálkozni, ha ez őszi, vizes és sötét estén megtörténik egyik-másikkal — természetesen csak e tájjal ismeretlennel — hogy amint békésen baktat előre a máskülöben is rossz kövezetű helyen, s ilyen időben sártengerben, egyszerre csak elfogy a föld lábai alól, s beleesik e meglehetősen mély farkasverembe, melyből aztán a kiszabadulás teljesen az illető feltalálóképességére van bízva. Ezen okvetlen segíteni kell, amíg valami komolyabb szerencsétlenség nem történik.

Tudósítás. A következő sorok közlésére lettünk felkérve:

Kedves barátaink!

Ezennel tudatjuk az 1897. év június 16-án a székeludvarhelyi róm. kath. főgymnasiumban érettségít tett barátainkkal, hogy az elnök Károly-Fehérvárott a papnevelő-intézetben, az alelnök pedig a budapesti tudomány-egyetemen, mint orvostanhallgató, folytatják tanulmányaikat és midőn ezt tesszük, felkérünk titeket is, hogy egyezségünk 7 pontja értelmében tudassátok holléteket. Isten veletek!

Szigethy József,
a találka alelnöke.

Barthos Mihály,
a találka elnöke.

A Bánffy aranybányája. A tavasszal híresztelte néhány lap, hogy a Bánffyak birtokán, különösen Gödemesterháza határában gazdag bányát fedeztek fel. A Budapesten eszközölt vizsgálat folytán — mint most egy lap tudósító írja — kiderült, hogy 100 kg. ilyen kőben 20 gramm arany és 30 gramm ezüst van. Így tovább kutatva, nem kevesebb, mint 9 bányát fedeztek volna fel. A báró Bánffy-család most megnyitni szándékozik a bányát s jelenleg egy bányatanácsos és két mérnök dolgozik a tervekben.

Fegyelmi uton mozdították el állásából *Gumesch* Frigyes erkedi körjegyzőt. mivel nem csak a felsőbb hatóságoktól nyert rendeletek végrehajtása körül nem tette meg azt, mi kötelességében állott volna, de a törvények és szabályok határozott rendeleteit sem tartotta be. — Ugyancsak a fegyelmileg elmozdított *Sebestyén* Mózes zetelaki körjegyző fellebbezését a közig. biz., mint másodfoku bíróság is a 86. XXII. 95. § a értelmében figyelmen kívül hagyta.

Circus Variété. Pár nap óta küzd már városunkban a részvétlenséggel egy, mondhatni művészi nivón álló variété-társaság. A társulat minden egyes tagját, mutatványának preczies, szabatos kiviteléért dicséret illeti meg. Az előadásokat a Galter-fele téli, fűtött czirkuszban tartják, s a belépti díjak is oly csekélyek, hogy azt bárki is könnyen megtekintheti. Ma két előadás lesz. Délután 4 órakor gyermek-, este 8 órakor pedig díszelőadás. Kedden este a már itt jól ismert Svarcz Sándornak (Dumer August) lesz jutalomjátéka.

Az év története képekben. Kedves dolog visszaemlékezni a múlt idők eseményeire és vissza, idézni emlékünke újra sok esztendőnek vigszággal-szomorúsággal teli napjait. A téli esték könnyebben, kellemesebben és gyorsabban elmúlnak, ha van könyvünk, a mely az egy esztendő történetét képekben megörökíti és e könyv mindegyik lapja egy-egy jól ismert eseményt juttat eszünkbe. Nem is nehéz az ilyen könyvhöz hozzájutni. Ha például előfizetünk az *Ország-Világ* című szépirodalmi hetilapra, összegyűjtjük annak egyes számain, akkor már megkapja az esztendő minden jelentősebb eseményét képen és írásban. Ekkor azután hétről-hétre kapunk egy pompás képekkel illusztrált ujságot, a mely telve van szép novellákkal és mesékkel, hanem a téli estékre is marad egy képes albumunk, a melyben mindig örömlenket leljük. De még ennél többet is nyújt az *Ország-Világ*. Van neki regénymelléklete, a melyben most *Váradi* Antal regényét közli, karácsonyra gyönyörű könyvet, irodalmi almanachot ad *ajándékba* olvasóinak és hétről-hétre pontosan beszámol minden érdekes eseményről. Ajánljuk olvasóinknak, hogy most e negyedév elején erre a szép ujságra előfizeszenek. Az *Ország-Világ* előfizetési ára negyedévre 2 forint. Kiadóhivatala Hold-utca 7. szám alatt van. Mutatványszámokat ingyen küldenek.

Közgazdaság.

Megindult a heremagvásárlás. Részint a külföldi, részint a belföldi kereskedők bejárák most a vidékeket és többen felhasználják egyes termelők tájékoztatanságát, miáltal ezen gazdák alacsonyabb árt kapnak magvaikért, mint a jelenlegi piaci helyzetnél jogosan igényt tarthatnak. Részünkről kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni az egész gazdaságunkat, hogy ne pocsékolja el olcsó áron lóheremag termését, hanem forduljon bizalommal *Mauthner* Ödön hírneves budapesti nagymagkereskedőhöz, küldjön oda mintát terméséből a mennyiség megnevezésével. Teljesen nyugodt lehet mindenki, hogy okvetlen megkapja a legmagasabb árt, mert általánosan ismert tény, hogy Mauthnernek óriási forgalma révén a legnagyobb szükséglete van heremagvakból, és megvagyunk győződve, hogy a legszolidabb lebonyolítást is e cégnél találhatják meg a termelők.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

H-I K. Kérdésére teljes felvilágosítást nyújt Mandorszky Rikhárdnak a M-g számára írt „Gyászdivat“-ja, a melyben az író elmondja, hogy a gyász, a mély fájdalom idején nem igen kutatják, hogy mi a divat. Ennek dacára a divat éppen a gyászruhák készítésénél szab igen szigorú szabályokat. Elmondja, hogy az özvegyi gyász tart legtovább, mivel két teljes évig kell viselni s ez idő alatt csak pár hónapig hordanak félgyászt. Leír egy teljesen divatos női gyászruhát, a melyet lapunk kerete nem enged meg reprodukálni s a végén még felemlíti, hogy a szülőkért, illetőleg az após és anyósért egy évig kell gyászolni, a mit azonban a férfiak egy félévre is redukálhatnak. A nagyszülőkért kilencz hónapig, a testvérekért és más rokonokért pedig csak három hónapig tart a gyász.

L-a M-t. Csodálkozik azon, hogy városunkba e hosszú őszi idényben miért nem jönnek színészek. Ennek okát csak abban a lanya pártfogásban kell keresni, a melyben színészeink rendszerint részesülni szoktak, s bizony nem igen akad olyan vállalkozó szellemű színigazgató, hogy azt a kis tőkét, a melyet a nyár folyama alatt, igen természetesen más városokban összehordott, ha ugyan hordott — azt minálunk a részvétlenség által teljesen elköltse és még rá is fizessen, mivel tudunkkal még városunkról az utóbbi években bizony egyetlen egy társulat sem ment el deficit nélkül. Alakult ugyan városunkban az idekerülő színtársulatok felségelyezésére Szinpártoló-egyesület, hanem erről talán jobb meg sem emlékezni, mert már csakugyan halvaszületett gyermek volt, mivel alig egy évi eredménytelen fennállás után feloszlott, a minek igen egyszerű magyarázata a tagdíjak be nem fizetésében keresendő. Talán most végre lesz segítve a vidéki színészet rendezésén, mivel az ügyet maga a miniszter vette kezébe, megszabván minden egyes társulatnak a kerületét, a működési városokat s bizonyos államsegélyt is rendelt el számukra, hanem a mi bizony vajmi csekély. Elérték különben azzal színészeink aztat, hogy egy kecskeméti társulatnak többé nem kell Erdély kisebb városaiban, mint a hogy ez most Csókával történt, tengetni nagy küzdelemmel életét. A mi pedig utóbbi kérdését illeti, azt hisszük, hogy egy rendszeres, fegyelmezett társulat, a melynek esetleg külön zenekara is van, mintegy hetven bérlettel, ha napi jegy eladás is van, fenttudja magát tartani. Végül megjegyezzük, hogy talán jobban is teszük — bármennyire is meg van szünve így őszi időben városunkban a társaság — ha nem jön társulat, mintsem olyan jönné, a melyeknek előadásai az ember idegeit — rosszasságunknál fogva — teljesen próbára teszik.

K-ly K-a. Általános szabály, hogy a hölgy a férfi jobb oldalán halad. Természetesen, hogy kivételes esetek is képzelhetők, például, ha a járda oly szűk, hogy a hölgynek a kocsiuton kell haladnia, minden esetre neki engedjük át a járdát. Az annyira tévesen elterjedt szokást, hogy a férfi a nő jobb

oldalán halad, mindössze talán csak öt éve, hogy divatba jött, s hogy miért, annak igazán nem lehet magyarázatát adni, de hála legyen érte, ma-holnap már teljesen ki is megy divatból, mivel elismerték azt, hogy ha az ember valakit meg akar tisztelni, feltétlen a jobb oldalára engedi, s rövid év alatt bizonyára épp annyira ósdi lesz, mint most a krinolin, mert nem minden ujtás szokott beválni. Fekete ruha, sárga czipő: no az már csakugyan a bon-ton rovására megy, akár férfi, akár nő is hordja.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 4951—1897.
tkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatósága részéről közhirrét tétetik, miszerint a m. kir. kincstárnak, mint végrehajthatónak Ferenczi György végrehajtást szenvedő ellen 148 frt 03 kr s jár. kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó a sz.-udvarhelyi 433. sz. tjkben Ferenczi György nevére irt A+ 822/3. hrsz. faház 504 frt, 1866., 1877. hrsz. szántó 26 frt, 2481. hrsz. szántó 14 frt, 2722., 2723. hrsz. szántó 31 frt, 1422/2. hrsz. szántó 218 frt, 2407/1., 2408/5. hrsz. szántó 31 frt, 2521., 2522. hrsz. szántó 13 frt, 3293., 3294., 3295. hrsz. 63 frt; továbbá a sz.-udvarhelyi 732. sz. tjkben foglalt Ferenczi György alperes nevére 1/4, társ-tulajdonos Ferenczi Ferencz nevére 2/4 és Ferenczi Pál nevére 1/4 részben irt 2196. hrsz. ingatlan 176 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. értelmében egészben az 1898. november hó 29-ik napjának d. e. órákor a sz.-udvarhelyi tlkőnyvi hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek elfognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tlkvi. hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Székely-Udvarhely, 1898. szeptember 9-én.

Demény,
kir. törvényszéki egyes bíró.

Sz. 4949—1898.
tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrét tétetik, hogy Oláhfalvi és Homoródvídekí takarékpénztár végrehajthatónak. néhai Kis Dénes hagyatéka végrehajtást szenvedő ellen 245 frt s járuléka kielégítése végett, ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, szt.-e.-oláhfalvi 590. sz. tjkvben felerészben alperes Kis Dénes, másik felerészben társ-tulajdonos Mágori Bálintné sz. Kis Irma nevére irt A+ 5438. hrsz. ingatlan 1624 frt; a szt.-e.-oláhfalvi 758. sz. tjkvben 2/3-ed részben Kis Dénes alperes, 2/3-ed rben Kis Irma Mágori Balintné, 2/3-ed rben Kis Amália, 2/3-ed rben Tankó Borbála férj. Ferencz Györgyné nevére irt A+ 5455. hrsz. ingatlan 27 frt 51 kr kikiáltási árban, mely kikiáltási áron alól ezen ingatlanok el nem adhatók, és az 1898. év jun. hó 21-én szt.-e.-oláhfalvi községében megtartott bírói árverésnek ezen ingatlanokra vonatkozólag — hatályon kívül helyezése mellett — az 1898. évi október 31-ik napján d. e. 9 órákor Szentegyházás-Oláhfalvi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek elfognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tlkvi. hatóság Sz.-Udvarhelytt, 1898. szept. 1-én.

Dr. Voith,
kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 5079—1898.
tkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatósága részéről közhirrét tétetik, miszerint a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Kónya Péterné Palkó Borbára végrehajtást szenvedő ellen 59 frt 51 kr s jár. kielégítése végett ezen kir. törvényszék kerületéhez tartozó sz.-udvarhelyi 452. sz. tlkvben foglalt A+ 842/e., 842/f. hrsz. fekvők térhasznovételéből és felépitményiből felében alperes Palkó Borbára Konya Péterné, másik felében Konya Péter nevére irt ingatlanság a talaj-tulajdon sérelme nélkül 480 frt kikiáltási árban az 1898. december hó 10-ik napjának d. e. 9 órákor a sz.-udvarhelyi kir. tszéki. tlkvi. hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek elfognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tlkvi. hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Székely-Udvarhelytt, 1898. szeptember hó 12-én.

Demény,
kir. törvényszéki egyes bíró.

800—1898 szám Udvarhelyvármegye főispániától.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Udvarhelyvármegyében rendszeresített utadóalszámvevői állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 17. §-ában körülirt minősítésüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényüket f. évi december hó 10-ig nyujtsák be hozzám

Ezen állás javadalmazása áll 640 frt évi fizetés és 100 frt lakbérből.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. október 2-án.

Gróf Haller János,
főispán.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. 13.160,000
összeben

melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzetel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára kezdődik és

100,000 újból 50,000
sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt.
" fél " " " " 3.— "
" negyed " " " " 1.50 "
" nyolczad " " " " —.75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendezményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október hó 22-ig

hozzánk beküldeni

Török A. és Tsa.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

főelárnsítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

TÖRÖK A. és TÁRSA uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzetel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.

Valódi

Braunschweigi magból termelt

káposzta

kapható olcsó árban Szöllősi Samu

bérgazdaságában

Szombatfalván.